

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 319 97 54 interior 2043
Fax : + 021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

**DECIZIA nr.346/2012
privind soluționarea contestației formulate de
SC .X. .X. SA din .X., județul .X.
înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. 907645/12.10.2011**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X., prin adresa nr..X./04.10.2011, cu privire la contestația formulată de **SC .X. .X. SA**, având sediul social în .X., Șoseaua .X. nr.X, cod unic de înregistrare RO X, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J13/X/1991, împotriva Deciziei de impunere nr. F – CT .X./23.08.2011 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală din 23.08.2011, întocmite de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului .X..

SC .X. .X. SA se află în procedură de reorganizare judiciară, cu păstrarea dreptului de administrare, fiind reprezentată de domnul .X. .X., numit administrator special prin Hotărârea nr.X/02.03.2010 a Adunării Generale a Acționarilor.

Societatea contestă suma totală de **.X. lei**, reprezentând:

- impozit pe profit	.X. lei
- taxă pe valoarea adăugată	.X. lei
- CAS angajator	.X. lei
- CAS angajat	.X. lei
- contribuția la fondul pentru accidente de muncă	.X. lei
- contribuția angajatorului la fondul de șomaj	.X. lei
- contribuția angajaților la fondul de șomaj	.X. lei

- contribuția la fondul de garantare a salariilor .X. lei
- CASS angajator .X. lei
- CASS angajat .X. lei
- contribuția la fondul de concedii și indemnizații .X. lei
- impozit pe salarii .X. lei

Contestația a fost depusă la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X., la data de 28.09.2011, așa cum reiese din ștampila registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației anexată la dosarul cauzei, în termenul prevăzut de art.207 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, față de data de 02.09.2011, data primirii de către societatea contestatară a titlului de creanță menționat mai sus, așa cum rezultă din confirmarea de primire nr..X., anexată în copie la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 și art.209 alin.1 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să soluționeze contestația formulată de SC .X. .X. SA din .X., județul .X..

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F – CT .X./23.08.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală din 23.08.2011, întocmit de organe de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului .X., SC .X. .X. SA (numită în continuare .X.) susține următoarele :

Societatea a solicitat, prin cererea nr..X./31.01.2011, înregistrată la organele fiscale sub nr..X./31.01.2011, efectuarea unei inspecții generale pentru perioada 01.04.2002 – 01.10.2010, în vederea stabilirii corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de plată, având ca scop finalizarea operațiunii de refacere a contabilității dispusă prin Dispoziția de măsuri nr..X./05.10.2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X. – Activitatea de inspecție fiscală, cerere care, însă, nu a fost soluționată.

De asemenea, prin cererea nr..X./05.05.2011, înregistrată la organele fiscale sub nr..X./06.05.2011, cât și prin cererea nr..X./27.07.2011, înregistrată la organele fiscale sub nr..X./28.07.2011, societatea menționează că a solicitat amânarea, respectiv suspendarea inspecției fiscale, cereri care nu au fost, nici acestea, soluționate.

Societatea consideră că în mod eronat s-a stabilit că nu există motive de amânare a inspecției fiscale deoarece în motivarea cererii a

precizat că în data de 28.04.2011, stabilită ca dată de începere a inspecției fiscale, Tribunalul .X. a admis cererea societății în Dosarul .X./118/2011, obligând Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X. să înregistreze declarațiile rectificative aferente perioadei aprilie 2002 – decembrie 2007.

.X. menționează că prin Procesul verbal nr..X./01.10.2010, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului .X. au constatat că există dubii asupra caracterului cert al obligațiilor fiscale, motiv pentru care acestea au dispus măsura refacerii contabilității pentru perioada 01.04.2002 și până la zi. De asemenea, societatea precizează că pentru perioada 2002 – 2007 a obținut o serie de sentințe definitive și irevocabile, prin care se modifică baza de impozitare pentru taxa pe valoarea adăugată și impozit pe profit.

Având în vedere aceste aspecte, datorită faptului că au fost constatate erori substanțiale, .X. a procedat la întocmirea și depunerea unor declarații rectificative pentru perioada 01.04.2002 – 01.01.2010. Organele de inspecție fiscală au comunicat că nu vor prelucra declarațiile rectificative aferente perioadei 04.2002 – 12.2007, deoarece această perioadă a făcut obiectul unei inspecții fiscale.

Prin sentința pronunțată în data de 28.04.2011, în Dosarul nr..X./118/2011, Tribunalul .X. – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a admis cererea formulată de societate și a dispus ca Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X. să înregistreze declarațiile rectificative aferente perioadei aprilie 2002 – decembrie 2007.

.X. consideră că nu poate proceda la refacerea evidenței contabile fără ca organele de inspecție fiscală să refacă controlul de fond prin care să stabilească obligații fiscale certe și să determine erorile de calcul care au influențat verificările anterioare, astfel că până la ducerea la îndeplinire a Dispoziției de măsuri nr..X./05.10.2010 nu se poate realiza verificarea modului de organizare și de conducere a evidenței fiscale și contabile.

Având în vedere aceste argumente, societatea consideră că inspecția fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere atacate a fost continuată în mod nelegal.

În ceea ce privește cererea de suspendare nr..X./27.07.2011, formulată în temeiul art.2 lit.f din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.14/2010, .X. precizează că a motivat această cerere prin faptul că Tribunalul .X. – Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a emis Sentința civilă nr.X/CA/28.04.2011, prin care a fost admisă cererea formulată de societate și a obligat Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X. să înregistreze declarațiile rectificative aferente perioadei aprilie 2002 – decembrie 2007. Societatea consideră că cererea trebuia admisă, astfel că organele de inspecție fiscală au continuat în mod nelegal inspecția fiscală și au emis decizia de impunere contestată.

În consecință, .X. consideră cu după ce organele fiscale vor pune în aplicare Sentința civilă nr.X/CA/28.04.2011 emisă de Tribunalul .X. – Secția

comercială, de contencios administrativ și fiscal și va înregistra declarațiile rectificative aferente perioadei aprilie 2002 – decembrie 2007, nu vor mai putea fi reținute ca legal stabilite obligațiile fiscale suplimentare de plată în sumă de .X. lei reprezentând impozit pe profit, impozit pe veniturile din salarii și contribuții sociale aferente salariilor.

De asemenea, .X. consideră că taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată, în sumă de .X. lei, este nelegală deoarece este aferentă unor operațiuni scutite cu drept de deducere, conform art.143 alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală din data de 23.08.2011, încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului .X., în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. F – CT .X./23.08.2011, au fost constatate următoarele:

În ceea ce privește modul de calcul și virare a impozitului pe veniturile din salarii, perioada supusă verificării a fost 01.01.2008 – 31.12.2010.

Din verificarea evidenței contabile, organele de inspecție fiscală au constatat că în luna decembrie 2010 societatea a diminuat impozitul pe veniturile din salarii pentru perioada ianuarie 2008 – septembrie 2010, prin depunerea unor declarații rectificative, înregistrarea fiind efectuată în baza unor hotărâri ale AGA ce anulează bilanțurile anuale depuse pentru anii 2008, 2009 și 2010.

Întrucât aceste hotărâri ale AGA nu reprezintă documente justificative pentru înregistrarea în evidența contabilă, iar societatea nu deține un stat de salarii modificat în baza unor hotărâri judecătorești definitive, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează suma de .X. lei reprezentând impozit pe veniturile din salarii suplimentar pentru perioada ianuarie 2008 – septembrie 2010.

În ceea ce privește modul de calcul și de virare a contribuției angajatorului la fondul de șomaj, perioada supusă verificării a fost 01.01.2008 – 31.12.2010.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în luna decembrie 2010, societatea a diminuat contribuția angajatorului la fondul de șomaj pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010, cu excepția lunilor septembrie 2008, iunie, august, septembrie, octombrie și decembrie 2009, prin depunerea unor declarații rectificative, înregistrarea fiind efectuată în baza unor hotărâri ale AGA ce anulează bilanțurile anuale depuse pentru anii 2008, 2009 și 2010.

Întrucât aceste hotărâri ale AGA nu reprezintă documente justificative pentru înregistrarea în evidența contabilă deoarece nu există hotărâri judecătorești definitive cu referire la contribuția angajatorului la fondul de șomaj, iar societatea nu deține un stat de salarii modificat în baza unor hotărâri judecătorești definitive, organele de inspecție fiscală au stabilit

că societatea datorează suma de .X. lei reprezentând contribuția angajatorului la fondul de șomaj pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010.

În ceea ce privește modul de calcul și de virare a contribuției angajaților la fondul de șomaj, perioada supusă verificării a fost 01.01.2008 – 31.12.2010.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în luna decembrie 2010 societatea a diminuat contribuția angajaților la fondul de șomaj pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010, cu excepția lunilor septembrie 2008, iunie, august, septembrie, octombrie și decembrie 2009, prin depunerea unor declarații rectificative, înregistrarea fiind efectuată în baza unor hotărâri ale AGA ce anulează bilanțurile anuale depuse pentru anii 2008, 2009 și 2010.

Întrucât aceste hotărâri ale AGA nu reprezintă documente justificative pentru înregistrarea în evidența contabilă deoarece nu există hotărâri judecătorești definitive cu referire la contribuția angajaților la fondul de șomaj, iar societatea nu deține un stat de salarii modificat în baza unor hotărâri judecătorești definitive, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează suma de .X. lei reprezentând contribuția angajaților la fondul de șomaj pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010.

În ceea ce privește modul de calcul și de virare a contribuției angajatorului la CAS, perioada supusă verificării a fost 01.01.2008 – 31.12.2010.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în luna decembrie 2010 societatea a diminuat contribuția angajatorului la CAS pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010, cu excepția lunilor septembrie 2008, iunie, august, septembrie, octombrie și decembrie 2009, prin depunerea unor declarații rectificative, înregistrarea fiind efectuată în baza unor hotărâri ale AGA ce anulează bilanțurile anuale depuse pentru anii 2008, 2009 și 2010.

Întrucât aceste hotărâri ale AGA nu reprezintă documente justificative pentru înregistrarea în evidența contabilă deoarece nu există hotărâri judecătorești definitive cu referire la contribuția angajatorului la CAS, iar societatea nu deține un stat de salarii modificat în baza unor hotărâri judecătorești definitive, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează suma de .X. lei reprezentând contribuția angajatorului la CAS pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010.

În ceea ce privește modul de calcul și de virare a contribuției angajaților la CAS, perioada supusă verificării a fost 01.01.2008 – 31.12.2010.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în luna decembrie 2010, societatea a diminuat contribuția angajaților la CAS pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010, cu excepția lunilor septembrie 2008, iunie, august, septembrie, octombrie și decembrie 2009, prin depunerea unor declarații rectificative, înregistrarea fiind efectuată în baza unor hotărâri ale AGA ce anulează bilanțurile anuale depuse pentru anii 2008, 2009 și 2010.

Întrucât aceste hotărâri ale AGA nu reprezintă documente justificative pentru înregistrarea în evidența contabilă deoarece nu există hotărâri judecătorești definitive cu referire la contribuția angajaților la CAS, iar societatea nu deține un stat de salarii modificat în baza unor hotărâri judecătorești definitive, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează suma de .X. lei reprezentând contribuția angajaților la CAS pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010.

În ceea ce privește modul de calcul și de virare a contribuției angajatorului la CASS, perioada supusă verificării a fost 01.01.2008 – 31.12.2010.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în luna decembrie 2010, societatea a diminuat contribuția angajatorului la CASS pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010, cu excepția lunilor septembrie 2008, iunie, august, septembrie, octombrie și decembrie 2009, prin depunerea unor declarații rectificative, înregistrarea fiind efectuată în baza unor hotărâri ale AGA ce anulează bilanțurile anuale depuse pentru anii 2008, 2009 și 2010.

Întrucât aceste hotărâri ale AGA nu reprezintă documente justificative pentru înregistrarea în evidența contabilă deoarece nu există hotărâri judecătorești definitive cu referire la contribuția angajatorului la CASS, iar societatea nu deține un stat de salarii modificat în baza unor hotărâri judecătorești definitive, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează suma de .X. lei reprezentând contribuția angajatorului la CASS pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010.

În ceea ce privește modul de calcul și de virare a contribuției angajaților la CASS, perioada supusă verificării a fost 01.01.2008 – 31.12.2010.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în luna decembrie 2010, societatea a diminuat contribuția angajaților la CASS pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010, cu excepția lunilor septembrie 2008, iunie, august, septembrie, octombrie și decembrie 2009, prin depunerea unor declarații rectificative, înregistrarea fiind efectuată în baza unor hotărâri ale AGA ce anulează bilanțurile anuale depuse pentru anii 2008, 2009 și 2010.

Întrucât aceste hotărâri ale AGA nu reprezintă documente justificative pentru înregistrarea în evidența contabilă deoarece nu există hotărâri judecătorești definitive cu referire la contribuția angajaților la CASS, iar societatea nu deține un stat de salarii modificat în baza unor hotărâri judecătorești definitive, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează suma de .X. lei reprezentând contribuția angajaților la CASS pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010.

În ceea ce privește modul de calculul și de virare a contribuției la fondul de accidente de muncă și boli profesionale, perioada supusă verificării a fost 01.01.2008 – 31.12.2010.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în luna decembrie 2010, societatea a diminuat contribuția la fondul de accidente de muncă și

boli profesionale datorată pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010, cu excepția lunilor septembrie 2008, iunie, august, septembrie, octombrie și decembrie 2009, prin depunerea unor declarații rectificative, înregistrarea fiind efectuată în baza unor hotărâri ale AGA ce anulează bilanțurile anuale depuse pentru anii 2008, 2009 și 2010.

Întrucât aceste hotărâri ale AGA nu reprezintă documente justificative pentru înregistrarea în evidența contabilă deoarece nu există hotărâri judecătorești definitive cu referire la contribuția la fondul de accidente de muncă și boli profesionale, iar societatea nu deține un stat de salarii modificat în baza unor hotărâri judecătorești definitive, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează suma de .X. lei reprezentând contribuția la fondul de accidente de muncă și boli profesionale pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010.

În ceea ce privește modul de calcul și de virare a contribuției la fondul de garantare a salariilor 0,25%, perioada supusă verificării a fost 01.01.2008 – 31.12.2010.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în luna decembrie 2010, societatea a diminuat contribuția la fondul de garantare a salariilor datorată pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010, cu excepția lunilor septembrie 2008, iunie, august, septembrie, octombrie și decembrie 2009, prin depunerea unor declarații rectificative, înregistrarea fiind efectuată în baza unor hotărâri ale AGA ce anulează bilanțurile anuale depuse pentru anii 2008, 2009 și 2010.

Întrucât aceste hotărâri ale AGA nu reprezintă documente justificative pentru înregistrarea în evidența contabilă deoarece nu există hotărâri judecătorești definitive cu referire la contribuția la fondul de garantare a salariilor iar societatea nu deține un stat de salarii modificat în baza unor hotărâri judecătorești definitive, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează suma de .X. lei reprezentând contribuția la fondul de garantare a salariilor pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010.

În ceea ce privește modul de calcul și de virare a contribuției din concedii și indemnizații 0,85%, perioada supusă verificării a fost 01.01.2008 – 31.12.2010.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în luna decembrie 2010, societatea a diminuat contribuția datorată pentru lunile februarie, martie și iunie 2008 prin depunerea unor declarații rectificative, înregistrarea fiind efectuată în baza unor hotărâri ale AGA ce anulează bilanțurile anuale depuse pentru anii 2008, 2009 și 2010.

Întrucât aceste hotărâri ale AGA nu reprezintă documente justificative pentru înregistrarea în evidența contabilă deoarece nu există hotărâri judecătorești definitive cu referire la contribuția din concedii și indemnizații, iar societatea nu deține un stat de salarii modificat în baza unor hotărâri judecătorești definitive, organele de inspecție fiscală au stabilit că

societatea datorează suma de .X. lei reprezentând contribuția din concedii și indemnizații pentru perioada ianuarie 2008 – mai 2010.

În ceea ce privește modul de calcul și de virare a impozitului pe profit, perioada supusă verificării a fost 01.01.2008 – 21.12.2010.

În urma analizei documentelor contabile, organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

- pentru anul 2008: societatea a înregistrat profit impozabil în sumă de .X. lei pentru care nu a fost calculat impozit pe profit deoarece a recuperat pierderea fiscală din anul 2003, dar și din anii anteriori anului 2003. Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea poate acoperi parțial din pierderea aferentă anului 2003, care a fost în sumă de .X. lei, doar suma de .X. lei, diferența nemaiputând fi recuperată deoarece se depășește perioada de 5 ani;
- pentru anul 2009: societatea a înregistrat profit impozabil în sumă de .X. lei, pentru care a calculat impozit forfetar în sumă de .X. lei, ca urmare a faptului ca a recuperat pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori, în sumă de .X. lei. Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea putea recupera doar pierderea fiscală înregistrată în anul 2007, respectiv suma de .X. lei, rămânând de recuperat pentru perioada următoare doar suma de .X. lei;
- pentru anul 2010: societatea a înregistrat profit impozabil în sumă de .X. lei, pentru care a calculat impozit forfetar în sumă de .X. lei, considerând că recuperează pierderea din anii 2001 și 2002. Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea, din profitul impozabil în sumă de .X. lei, putea să recupereze pierderea înregistrată în anul 2009, respectiv suma de .X. lei, astfel că rezultă profit impozabil în sumă de .X. lei pentru care societatea datorează impozit pe profit în sumă de .X. lei. Deoarece societatea a calculat impozit forfetar în sumă de .X. lei, organele de inspecție fiscală au calculat în sarcina societății impozit pe profit suplimentar în sumă de .X. lei.

În ceea ce privește modul de calcul și de virare a taxei pe valoarea adăugată, perioada verificată a fost 01.01.2008 – 31.12.2010.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- în luna ianuarie 2009 societatea a înregistrat taxă pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de .X. lei aferentă facturii nr..X./12.09.2008, emisă de SC .X. SRL, prin care a achiziționat echipamente sportive pentru sponsorizarea unei echipe de handbal. Deoarece, la solicitarea organelor de inspecție fiscală, societatea nu a prezentat niciun contract de sponsorizare, acestea au stabilit faptul că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art.21 coroborate cu cele ale art.145 alin.2 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul

fiscal, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care suma de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată nu este deductibilă;

- în luna februarie 2008 societatea a livrat către firma .X. din Belgia, bunuri în valoare de .X. lei, fără a colecta taxă pe valoarea adăugată, considerând operațiunea ca reprezentând livrare intracomunitară. Deoarece pentru acest client societatea nu a prezentat un cod valid de TVA atribuit de organele fiscale din Belgia, organele de inspecție fiscală, în temeiul art.143 alin.2 lit.a coroborat cu art.140 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea avea obligația să colecteze taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei;

- în baza adresei emise de compartimentul internațional de schimb de informații din care rezultă că societatea a efectuat livrări către firma .X. din Belgia în trim.III și trim.IV 2007, organele de inspecție fiscală au emis decizia de reverificare pentru anul 2007 nr..X./18.08.2011. Urmare verificării, organele de inspecție fiscală au stabilit că în luna septembrie 2007 SC .X. .X. SA a livrat către firma .X. din Belgia bunuri în valoare de .X. lei pentru care nu a colectat taxă pe valoarea adăugată, considerând operațiunea ca reprezentând livrare intracomunitară. Deoarece pentru acest client societatea nu a prezentat un cod valid de TVA atribuit de organele fiscale din Belgia, organele de inspecție fiscală, în temeiul art.143 alin.2 lit.a coroborat cu art.140 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit că societatea avea obligația să colecteze taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei;

- în luna noiembrie 2007 SC .X. .X. SA a livrat către firma .X. din Belgia bunuri în valoare de .X. lei pentru care nu a colectat taxă pe valoarea adăugată, considerând operațiunea ca reprezentând livrare intracomunitară. Deoarece pentru acest client societatea nu a prezentat un cod valid de TVA atribuit de organele fiscale din Belgia, organele de inspecție fiscală, în temeiul art.143 alin.2 lit.a coroborat cu art.140 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit că societatea avea obligația să colecteze taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

Urmare acestor constatări, organele de inspecție fiscală au stabilit că SC .X. .X. SA datorează taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de .X. lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

1. În ceea ce privește obligațiile fiscale în sumă totală de .X. lei, reprezentând:

- CAS angajator .X. lei

- CAS angajat .X. lei
- contribuția la fondul pentru accidente de muncă .X. lei
- contribuția angajatorului la fondul de șomaj .X. lei
- contribuția angajaților la fondul de șomaj .X. lei
- contribuția la fondul de garantare a salariilor .X. lei
- CASS angajator .X. lei
- CASS angajat .X. lei
- contribuții la fondul de concedii și indemnizații .X. lei
- impozit pe salarii .X. lei,

Agencia Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă societatea datorează obligațiile mai sus menționate, în condițiile în care a depus la organul fiscal declarații rectificative prin care a diminuat obligațiile înregistrate inițial, în baza unor hotărâri ale Adunării Generale a Acționarilor prin care a fost aprobată modificarea bilanțurilor contabile pentru anii 2008, 2009 și 2010.

În fapt, urmare verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că .X., în luna decembrie 2010 a diminuat obligațiile fiscale de natura impozitului pe venitul din salarii și a contribuțiilor sociale aferente fondului de salarii, prin depunerea unor declarații rectificative aferente perioadei ianuarie 2008 – septembrie 2010. Diminuarea cuantumului obligațiilor inițiale s-a făcut în baza unor hotărâri ale Adunării Generale a Acționarilor ce au anulat bilanțurile anuale depuse pentru anii 2008, 2009 și 2010.

Întrucât aceste hotărâri ale AGA nu reprezintă documente justificative pentru înregistrarea în evidența contabilă, iar societatea nu deține un stat de salarii modificat în baza unor hotărâri judecătorești definitive, organele de inspecție fiscală au stabilit că .X. a încălcat prevederile art.21 alin.4 lit.f din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale art.6 din Legea nr.82/1991 Legea contabilității, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel că datorează impozit pe venitul din salarii stabilit suplimentar, precum și contribuțiile sociale aferente fondului de salarii, în sumă totală de .X. lei.

În drept, art.6 alin.1 din Legea nr.82/1991 Legea contabilității, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma valabilă începând cu data de 01.01.2007, stipulează:

„Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că operațiunile economico – financiare sunt evidențiate în contabilitate în baza unor documente justificative.

Procedura depunerii declarațiilor rectificative este reglementată de art.84 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care, în forma valabilă începând cu data de 01.01.2007 precizează:

„Declarațiile fiscale pot fi corectate de către contribuabil, din proprie inițiativă.”

Pentru explicitarea și aplicarea unitară a acestor prevederi legale au fost elaborate Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1050/2004, care prevăd următoarele:

„81.1. Declarațiile fiscale pot fi corectate de către contribuabili, din proprie inițiativă, ori de câte ori constată erori în declarația inițială, prin depunerea unei declarații rectificative la organul fiscal competent.

81.2. Declarația rectificativă se întocmește pe același model de formular ca și cel care se corectează, situație în care se va înscrie "X" în căsuța prevăzută în acest scop, cu excepția situației prevăzute la pct. 81.3, precum și a impozitelor care se stabilesc de plătitori prin autoimpunere sau reținere la sursă, pentru care se completează un formular distinct. Declarația rectificativă va fi completată înscriindu-se toate datele și informațiile prevăzute de formular, inclusiv cele care nu diferă față de declarația inițială.”

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că orice contribuabil poate depune declarații rectificative, din proprie inițiativă, pentru corectarea declarațiilor fiscale, ori de câte ori constată erori în declarațiile inițiale.

Din analiza documentelor existente la dosarul contestației, respectiv din analiza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 23.08.2011, se reține că, urmare verificării perioadei 2008 - 2010, organele de inspecție fiscală au constatat că .X., în luna decembrie 2010 a diminuat obligațiile fiscale de natura impozitului pe venitul din salarii și a contribuțiilor sociale aferente fondului de salarii, prin depunerea unor declarații rectificative aferente perioadei ianuarie 2008 – septembrie 2010. Din declarația verbală a reprezentanților societății, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că diminuarea cuantumului obligațiilor inițiale s-a făcut în baza unor hotărâri ale Adunării Generale a Acționarilor ce anulează bilanțurile anuale depuse pentru anii 2008, 2009 și 2010.

Întrucât hotărârile AGA nu reprezintă documente justificative pentru înregistrarea în evidența contabilă, iar societatea nu deține un stat de salarii modificat în baza unor hotărâri judecătorești definitive, organele de inspecție fiscală au stabilit că .X. a încălcat prevederile art.21 alin.4 lit.f din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale art.6 din Legea nr.82/1991 Legea contabilității, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel că dataorează impozit pe venitul din salarii stabilit suplimentar, precum și contribuțiile sociale aferente fondului de salarii, în sumă totală de .X. lei.

De asemenea, din analiza anexelor la Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 23.08.2011, se reține că .X., pentru perioada verificată, a depus declarații rectificative prin care sumele declarate ca datorate la bugetul de stat sau bugetele fondurilor speciale sunt 0, ceea ce conduce la concluzia că baza de impunere constituită din veniturile burute salariale, asupra căreia se aplică cotele procentuale prin care se stabilesc obligațiile fiscale aferente salariilor, a fost tot 0, situație care ar putea fi întâlnită în cazul în care societatea nu a desfășurat activitate și nu a avut angajați. Or, prin Raportul de inspecție fiscală, la pag.5, organele de inspecție fiscală au constatat că „Fișele fiscale ale salariaților au fost depuse în termen, la organul fiscal teritorial [...]”, respectiv la Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii .X., atât în anul 2008, cât și în anii 2009 și 2010, fapt ce demonstrează că societatea a avut angajați pe întreaga perioadă care a făcut obiectul inspecției fiscale, motiv pentru care nu putea să nu înregistreze cheltuieli cu salariile.

Mai mult, din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei nu rezultă că .X. ar fi în posesia unor hotărâri judecătorești definitive prin care să fie modificat cuantumul drepturilor salariale, ceea ce ar fi avut implicații asupra cuantumului impozitului pe veniturile din salarii sau a contribuțiilor sociale aferente salariilor.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul contestației, precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, se reține că societatea a diminuat cuantumul obligațiilor de natura impozitului pe salarii și contribuții sociale aferente salariilor, declarat inițial, fără a avea la bază documente justificative pentru modificările efectuate, motiv pentru care în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății contestatare diferențe de impozit pe venitul din salarii și contribuții sociale aferente salariilor în sumă totală de .X. lei .

În consecință, în temeiul art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.“

coroborat cu pct.11.1 lit.a din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”,

se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de SC .X. .X. SA împotriva împotriva Deciziei de impunere nr. F – CT .X./23.08.2011 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 23.08.2011 de

organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului .X., pentru suma de .X. lei reprezentând impozit pe venitul din salarii și contribuții sociale aferente salariilor.

În ceea ce privește argumentul contestatarii potrivit căruia organele de inspecție fiscală în mod eronat nu au dat curs solicitărilor de amânare, respectiv suspendare a inspecției fiscale, acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației din următoarele considerente:

Referitor la solicitarea de amânare a inspecției fiscale, aceasta este reglementată la art.101 alin.2 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„După primirea avizului de inspecție fiscală, contribuabilul poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate, amânarea datei de începere a inspecției fiscale.”

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că societatea avea dreptul să ceară, pentru motive justificate, amânarea datei de începere a inspecției fiscale.

Or, în motivarea cererii de amânare a începerii inspecției fiscale, .X. a menționat faptul că în data de 28.04.2011, Tribunalul .X. – Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, a admis cererea sa formulată împotriva Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului .X., prin care aceasta a fost obligată să înregistreze declarațiile rectificative aferente perioadei aprilie 2002 – decembrie 2007. Această motivare nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a contestației deoarece prin inspecția fiscală desfășurată, care a condus la emiterea Deciziei de impunere nr. F – CT .X./23.08.2011, în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 23.08.2011, organele de inspecție fiscală au analizat o altă perioadă, respectiv 01.01.2008 – 31.12.2010, care este ulterioară perioadei la care se referă Sentința civilă nr..X./CA/28.04.2011. Mai mult, sentința civilă menționată nu era definitivă la data emiterii Deciziei de impunere nr..X./23.08.2011.

Referitor la suspendarea inspecției fiscale, aceasta este reglementată la art.104 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care la alin.4 precizează:

„(4) Conducătorul inspecției fiscale competent poate decide suspendarea unei inspecții fiscale ori de câte ori sunt motive justificate pentru aceasta.”

Totodată, prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.14/2010 privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspecției fiscale, care, la art.1 și art.2 lit.f, stipulează:

„ART.1

Inspecția fiscală poate fi suspendată de către conducătorul activității de inspecție fiscală competent, la propunerea șefului de serviciu și a organelor de inspecție fiscală care efectuează inspecția fiscală.

ART. 2

Inspecția fiscală poate fi suspendată când este îndeplinită una dintre următoarele condiții și numai dacă neîndeplinirea acesteia împiedică finalizarea inspecției fiscale:

f) la solicitarea scrisă a contribuabilului ca urmare a apariției unei situații obiective, confirmată de echipa de inspecție fiscală, care conduce la imposibilitatea continuării inspecției fiscale. Pe parcursul unei inspecții fiscale contribuabilul poate solicita suspendarea acesteia, doar o singură dată”;

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că inspecția fiscală poate fi suspendată de conducătorul activității de inspecție fiscală, la propunerea șefului de serviciu și a organelor de inspecție fiscală care efectuează inspecția fiscală. Societatea este îndreptățită să solicite suspendarea inspecției fiscale ca urmare a apariției unei situații obiective, confirmată de echipa de inspecție fiscală, care ar conduce la imposibilitatea continuării inspecției fiscale.

Or, în motivarea cererii de suspendare a inspecției fiscale, la fel ca și în cazul cererii de amânare, .X. a menționat faptul că în data de 28.04.2011 Tribunalul .X. – Secția comercială. de contencios administrativ și fiscal, a admis cererea sa formulată împotriva Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului .X., prin care aceasta a fost obligată să înregistreze declarațiile rectificative aferente perioadei aprilie 2002 – decembrie 2007. Și în această situație motivarea societății nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației deoarece, așa cum s-a precizat mai înainte, organele de inspecție fiscală au analizat o altă perioadă, respectiv 01.01.2008 – 31.12.2010, care este ulterioară perioadei la care se referă Sentința civilă nr..X./CA/28.04.2011, iar la data emiterii Deciziei de impunere nr..X./23.08.2011, sentința civilă menționată nu era definitivă.

În ceea ce privește argumentul contestatarii potrivit căruia organele de inspecție fiscală nu au luat în considerare Sentința civilă nr..X./CA/28.04.2011 pronunțată de Tribunalul .X. – Secția comercială. de contencios administrativ și fiscal, prin care au fost obligate să înregistreze declarațiile rectificative aferente perioadei aprilie 2002 – decembrie 2007, acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației deoarece, așa cum s-a menționat mai înainte, aceasta nu era definitivă la data finalizării raportului de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F – CT .X./23.08.2011, respectiv la data de 23.08.2011 și, de asemenea, viza o altă perioadă decât cea care a făcut obiectul inspecției fiscale.

Mai mult, din Certificatul emis de Curtea de Apel .X., existent în copie la dosarul contestației, se rețin următoarele:

„Curtea de Apel .X. s-a pronunțat la data de 03.10.2011 prin Decizia civilă nr..X./CA conform minutei:

Respinge recursul ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică azi, 03.10.2011.”

Astfel, urmare Deciziei civile nr..X./CA/03.10.2011, irevocabilă, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Finanțelor Publice a județului .X. au înregistrat declarațiile rectificative aferente perioadei aprilie 2002 – decembrie 2007, drept pentru care au dispus efectuarea unei inspecții fiscale, concretizată prin emiterea Raportului de inspecție fiscală nr. .X./21.12.2011, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. .X./21.12.2011.

2. În ceea ce privește suma totală de .X. lei, reprezentând impozitul pe profit în sumă de .X. lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației în condițiile în care SC .X. .X. SA nu aduce nicio motivație în susținerea acestui capăt de cerere.

În fapt, în urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că .X. a calculat eronat impozitul pe profit datorat pentru perioada 2008 – 2010, motiv pentru care au recalculat această obligație fiscală, stabilind că societatea datorează impozit pe profit suplimentar în sumă de .X. lei.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că în luna ianuarie 2009, .X. și-a exercitat în mod eronat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziționării de echipament sportiv, în sumă de .X. lei, înscrisă în factura nr..X./12.09.2008, emisă de SC .X. SRL, întrucât societatea nu a prezentat documente din care să rezulte că acesta a fost utilizat în folosul operațiunilor sale taxabile.

Prin contestația formulată, deși .X. contestă suma totală de .X. lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de .X. lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației cu privire la această sumă.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 206 (1) lit. c) și lit. d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; ”,

coroborat cu prevederile pct.11.1 lit. b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

„Contestația poate fi respinsă ca nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Potrivit prevederilor legale citate mai sus, se reține că societatea trebuie ca în contestația formulată să menționeze atât motivele de fapt, cât și cele de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Se reține că, în ceea ce privește suma totală de .X. lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de .X. lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, societatea contestatară nici prin contestația formulată, nici ulterior nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze și nu a invocat niciun articol de lege în apărarea sa.

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin *actori incumbit probatio*, principiu consființit și de art.1169 Cod civil potrivit căruia:

„Cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească.”

Acest articol nu a fost abrogat, fiind în vigoare conform art.230 din Legea nr.71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii 287/2009 privind Codul civil.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatară este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedură administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatarăi.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatarăi, ci un imperativ al interesului personal al celui care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr.X/2010, în Dosarul nr.X/57/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că „motivarea contestației în procedura administrativă se poate face, sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 zile în care se poate formula contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în același termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”

Având în vedere cele de mai sus, precum și prevederile art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

coroborat cu cele ale pct. 11.1 lit.b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează :

“Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supusa soluționării.”

contestația formulată de SC .X. .X. SA va fi respinsă ca nemotivată pentru suma totală de .X. lei, reprezentând impozitul pe profit în sumă de .X. lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, organul de soluționare a contestației neputându-se substitui contestatarii cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a înțeles să conteste această sumă, conform prevederilor pct.2.5. din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează *„organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”*.

3. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă operațiunile efectuate de SC .X. .X. SA reprezentând livrări intracomunitare de bunuri sunt scutite de taxă pe valoarea adăugată în condițiile în care pe facturi nu a fost înscris un cod valid de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit cumpărătorului de autoritățile fiscale din celălalt stat membru.

În fapt, în urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că în lunile septembrie și noiembrie 2007, precum și în luna februarie 2008, .X. a livrat către firma .X. din Belgia bunuri în valoare totală de .X. lei pentru care nu a colectat taxă pe valoarea adăugată, considerând operațiunea livrare intracomunitară de bunuri, scutită de taxă pe valoarea adăugată.

Deoarece societatea contestatară nu a prezentat un cod valid de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în celălalt stat membru, în temeiul art.143 alin.2 lit.a coroborat cu art.140 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea avea obligația să colecteze taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de .X. lei.

În drept, art.143 alin.(2) lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare începând cu 03.04.2007, precizează:

„(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, [...]”.

Pentru explicitarea și aplicarea unitară a acestor prevederi legale a fost emis Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare în anul 2007, care la art.10 alin.(1) precizează:

„(1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceluiași alineat, din Codul fiscal se justifică cu:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru, și după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.”

Referitor la informațiile obligatorii ce trebuie înscrise într-o factură, la art.155 alin.5 lit.i din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă începând cu data de 01.01.2007, este stipulat:

„(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[...] i) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care se identifică cumpărătorul în celălalt stat membru, în cazul operațiunii prevăzute la art.143 alin. (2) lit. a);”

Din prevederile legale enunțate, se reține că scutirea de taxă pe valoarea adăugată pentru livrările intracomunitare de bunuri se justifică cu factura care trebuie să conțină toate informațiile prevăzute de lege, inclusiv codul valabil de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, atribuit cumpărătorului de autoritățile fiscale din alt stat membru.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv a Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 23.08.2011, se reține că organele de inspecție fiscală au constatat că în lunile septembrie și noiembrie 2007, precum și în luna februarie 2008, contestatara a livrat către firma .X. din Belgia bunuri în valoare totală de .X. lei pentru care nu a colectat taxă pe valoarea adăugată, considerând operațiunea livrare intracomunitară de

bunuri scutită de taxă pe valoarea adăugată. Deoarece societatea contestatară nu a prezent un cod valid de înregistrare în scopuri de TVA pentru firma belgiană, conform cu art.143 alin.2 lit.a coroborat cu art.140 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea avea obligația să colecteze taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de .X. lei.

Mai mult, din documentele existente la dosarul contestației se reține că .X. nici în susținerea contestației nu a prezentat alte argumente sau documente menite să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Față de cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în materie aplicabile perioadei verificate, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina SC .X. SA ca datorată taxa pe valoarea adăugată de colectat în sumă de .X. lei aferentă tranzacțiilor efectuate cu firma .X. din Belgia în lunile septembrie și noiembrie 2007, precum și în luna februarie 2008, fapt pentru care, în temeiul prevederilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.“

coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de SC .X. SA, împotriva Deciziei de impunere nr. F – CT .X./23.08.2011 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 23.08.2011, de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului .X. pentru suma de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

*
* *

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate, precum și în temeiul art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a și lit.b din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală

nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiata a contestației formulată de SC .X. SA din .X., împotriva Deciziei de impunere nr. F – CT .X./23.08.2011 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală din 23.08.2011, întocmite de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului .X., pentru suma totală de **X lei**, reprezentând:

- taxă pe valoarea adăugată	.X. lei
- CAS angajator	.X. lei
- CAS angajat	.X. lei
- contribuția la fondul pentru accidente de muncă	.X. lei
- contribuția angajatorului la fondul de șomaj	.X. lei
- contribuția angajaților la fondul de șomaj	.X. lei
- contribuția la fondul de garantare a salariilor	.X. lei
- CASS angajator	.X. lei
- CASS angajat	.X. lei
- contribuții la fondul de concedii și indemnizații	.X. lei
- impozit pe salarii	.X. lei

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de **SC .X. SA din .X.**, împotriva Deciziei de impunere nr. F – CT .X./23.08.2011 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheial la data de 23.08.2011, întocmite de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului .X., pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- impozit pe profit	.X. lei
- taxă pe valoarea adăugată	.X. lei

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X